

Un dissabte a Natzaret - Dissabte Sant

Ds, 7/04/2012 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Un dissabte a Natzaret

7 abril 2012

Ahir, durant la celebració de la passió de Jesús, escoltant la narració que en fa l'evangelista Sant Joan, vaig adonar-me que el text té una certa simetria entorn a l'actitud de cercar. L'evangeli comença amb la cerca de Jesús part dels soldats romans i la guàrdia del temple i la narració acaba esmentant dos deixebles, Josep d'Arimatea i Nicodem, que d'amagat també cercaven a Jesús. En els dos fragments també es detecta una actitud de por. Aquest és explícita en Josep d'Arimatea i Nicodem, el primer tenia por dels jueus i el segon anava a veure a Jesús de nit, emparat per la foscor que tot ho amaga. Els soldats i la guàrdia era desproporcionada per detenir a una sola persona. ¿De què tenien por aquests homes armats?

La mort de Jesús i la posterior resurrecció ha de vèncer les pors que ens aturen en la nostra confessió creient en mig d'un món que té poques notícies de Déu. Els cristians hem de saber respondre en la nostre societat, en la claror de la plaça pública quina és la raó de la nostre esperança. En mig del nou Areòpag els cristians hem de trobar respostes entenedores a la pregunta de Pilat al pretori: "I la veritat, ¿què és?". Els cristians d'avui hem de proclamar amb convicció que el camí cap a la veritat passa per proclamar el text d'Isaïes que Jesús llegí un dissabte a l'inici de la seva predicació en la sinagoga de Natzaret "*L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.*" (Lc 4,18-19). Per això ahir, en el moment de l'adoració de la creu, cantàvem: "*adorem, Senyor, la vostra Creu, lloem i glorifiquem la vostra santa resurrecció: per aquest arbre ha vingut el goig a tot el mon*".